

İnan Yoruldum

— Şair-ü Ömer · 30 Aralık 2012

Uzun bir yoldayım seninle .. İnan yoruldum .. Sadece yorgunum .. derin sularda duruldum ..
Ne desen haklısın, beni kırdın, burktun ..
Sen seçtin .. İnan beni yordun ..
Yazmaya cesaret edemedim ..
Kalemimin mürekkebi biter diye ..
Biterde yazamam, sen benden yoruldun ..
Al kalemi elimden, İnan beyaz sayfalara ..
Siyah kalem ile yazmaktan yoruldum ..
Neyi ifade eder ki senin için sevmek ..
Ben koşarken .. durup dinlenmek ..
Kitabımın arasında tarihimizin yazılı olduğu ..
O sayfada .. Bir gül kuruttum ..
İnan o güle bakmaktan yoruldum ..
Söylüyorum bil istedim ..
Ne halde olduğumu, göz yaşlarımı gör istedim ..
Gitmeni istemedim ki .. Canlı olan bedeni soldurdun ..
İnan artık ben sensizlikten yoruldum ..
Arkadan vuranlar oldu hissetmedim seni ..
Alıştım herhalde, Kahır ettin beni ..
Ne kadar yazsan da siyahta ki burukluğun ..
Beyaz sayfalarda siyah okumaktan ..
İnan Yoruldum ..
Belki çok yorgun belki çok canlı ..
Sakinim belki belkide çok heyecanlı ..
Ne demektir ki bitti Demek ..
Sanki Tüm dünyadan S*ktir yemek ..
Yediğim için bu kadar yeterli .. Ben Doydum ..
İstemiyorum artık .. İnan yoruldum ..
İlk kez bu kadar isyankar oldum ..
Ne hale geldim .. ayna karşısında durdum ..
Sıfatıma yüzümde ki o çizgilere baktım ..
Anladım ki Bir kez daha yoruldum ..
Şimdi dinlenme vakti yorularak ..
Neden neyi nasıl olduğundan anlam kavrayarak ..
Düşündüğüm herşeyde ağlamak ..

Yaşlarım bir bir dökülür masaya ..
Ilık bir su gibi durduğum ..

İnan Şimdi Yaşamaktan Yoruldum ..

Şair-u Ömer .. (Şiirimde ki Argo için herkesten özür dilerim)